

Sygn. akt VII U 1912/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Grażyna Cichosz

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy E. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 maja 2013 roku znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 1912/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił E. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 15 maja 2013 roku nie uznała wnioskodawczynię za niezdolną do pracy (orzeczenie akta ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty (k. 2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie (k. 5).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

W dniu 3 kwietnia 2013 roku wnioskodawczyni zwróciła się o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek akta ZUS). Po przebadaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS orzeczeniem z dnia 18 kwietnia 2013 roku nie została uznana za niezdolną do pracy.

Na skutek wniesionego sprzeciwu została poddana badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 15 maja 2013 roku nie uznała ją za niezdolną do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS akta ZUS).

Wnioskodawczyni cierpi na (...) i nie ma istotnego wpływu na ograniczenie zdolności do pracy. Nie powoduje ograniczenia ruchomości i sprawności. (...) nie sięga poziomu utraty zdolności do pracy w stopniu znacznym (opinie biegłych ortopedy i neurologa k. 11-12, opinia biegłego ortopedy k.67-68).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowane przez strony, które uznał za wiarygodne. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia wnioskodawczynie zostały ustalone w oparciu o opinie pisemne dwóch biegłych lekarzy ortopedów oraz neurologa, którzy po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego i analizie jej dokumentacji medycznej wyprowadzili spójne, nie sprzeczne i logiczne wnioski. Biegli potwierdzili, że stan zdrowia wnioskodawczynie nie powoduje niezdolności do pracy.

Pełnomocnik wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 22 czerwca 2015 roku nie wnosił dalszych wniosków dowodowych (k.92). Odwołanie wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawczynie nie jest obecnie niezdolna do pracy. Nie spełnia ona zatem przesłanek wymaganych do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.